

"Ca femeie, nu pot merge la război și refuz să trimit pe altcineva".

Zusammenfassung / summary:

J. Rankin: un pacificator cu inimă - o cale viabilă pentru toți! Încă din 1917, Jeannette Rankin a fost prima femeie aleasă în Congresul american care a votat împotriva intrării SUA în Primul Război Mondial, iar în 1941 împotriva intrării în cel de-al Doilea Război Mondial. În 1968, ea și peste 5.000 de femei au manifestat la Capitoliu împotriva războiului din Vietnam. Evident, fără succes. Și "morală poveștii": nu vă încredeți în politică și în mass-media. Sau băgați mâna în foc pentru actuala agitație pentru război, covăsnicii și climă, fără "dacă" și "dar"?

Translated with www.DeepL.com/Translator (free version)

Sendetext / broadcast text:

- Jeannette Rankin -

Prin aceste cuvinte, Jeannette Rankin a fost singurul membru al Congresului care a votat împotriva intrării SUA în războiul împotriva Japoniei în 1941.

Încă din 1917, ea a fost prima femeie aleasă în Congresul SUA care a votat împotriva intrării SUA în Primul Război Mondial. Iar în 1968 - la vârsta de 88 de ani - a condus, alături de peste 5.000 de femei, așa-numita "Brigadă Jeannette Rankin", pentru a demonstra la Capitoliu împotriva războiului din Vietnam.

Prin implicarea lui Rankin în campaniile diferitelor organizații, printre care Uniunea Americană pentru Libertăți Civile, Consiliul Național pentru Prevenirea Războiului și Liga Internațională a Femeilor pentru Pace și Libertate, printre multe altele, ea a devenit cunoscută drept "conștiința Americii".

Oricât de curajoasă și nobilă la minte ar fi fost Jeannette Rankin, potrivit martorilor contemporani, și pe baza căreia ar fi meritat și ea o statuie, ea a eșuat inițial în eforturile sale pentru pace.

Majoritatea cetățenilor americani au fost influențați de la neutralitatea și poziția lor inițială împotriva războiului pentru a intra în război, atât în primul și al doilea război mondial, cât și în războiul din Vietnam.

Războaie soldate cu zeci de milioane de morți și devastare de nedescris.

Bombardamentele de teroare asupra orașelor germane, cele două bombe atomice aruncate asupra civililor japonezi, precum și napalmul și picăturile de agent portocaliu asupra vietnamezilor sunt menționate aici doar ca scurte reflectoare și, ca să spunem așa, ca vârful icebergului mizeriei.

Dar cum a fost posibil acest lucru, această conducere a națiunii americane de la neutralitate, pace și libertate la război și teroare?

O privire asupra reacției mass-mediei de vârf din SUA oferă un răspuns la refuzul clar al lui Rankin de a intra în Primul Război Mondial: de exemplu, Rankin a fost defăimată de Helena Independent ca fiind "un pumnal în mâinile propagandiștilor germani", o "păcălită a Kaiserului", un "membru al armatei hunilor din Statele Unite" și o "școlăriță plângăcioasă".

Aceasta în ciuda faptului că președintele Wilson încălcase în mod semnificativ neutralitatea Statelor Unite, furnizând deja arme și bani puterilor aliate care luptau împotriva Germaniei încă din 1914. Istoria s-a repetat 24 de ani mai târziu.

Președintele Roosevelt, la îndemnul Marii Britanii și al altor puteri coloniale, a impus Japoniei un embargo economic strangulator din punct de vedere existențial.

În urmă cu aproximativ optzeci de ani, la 8 decembrie 1942, la un an după ce a votat fără echivoc "nu" la intrarea în război, Jeannette Rankin a făcut următoarele comentarii în discursul său în Congresul SUA: Cu o săptămână înainte de atacul de la Pearl Harbor, am întrebat un asiatic proeminent care nu era japonez: "Este situația din Pacific atât de gravă pe cât pare?". "Da," - a răspuns el - "este serioasă".

Japonia nu are de ales decât să meargă la război sau să se supună sclaviei economice pentru tot restul existenței sale". Filmele de propagandă, compilații de imagini realizate de cameramanii americani care filmau "din pură întâmplare" în China sau în Hawaii, difuzate pe toate jurnalele de știri americane, și-au făcut treaba dezastruoasă și generatoare de război. În cazul Războiului din

Vietnam, a fost minciuna, recunoscută mai târziu de secretarul american al apărării de atunci, McNamara, că ambarcațiuni rapide vietnameze ar fi atacat o navă a Marinei americane în Golful Tonkin. Complexul de putere financiar-militară, împreună cu grupurile de reflecție, politica și mass-media de vârf, se aflau în mod evident la capătul cel mai lung al pârgheii și au reușit cu viclenie să își impună politica de război, care era orientată spre putere și profit, împotriva mentalității pașnice inițiale a poporului și împotriva eforturilor de pace ale lui Jeannette Rankin și ale altor activiști pentru pace. Cam atât despre o privire în trecut. Merită să ascultați cu seriozitate vocile opuse a la Jeannette Rankin, să le puneți în balanță cu toată agitația, oricât de inteligentă ar părea, și să deveniți voi înșivă un pacificator. Sau puneți necondiționat și fără "dacă" și "dar" mâna în foc pentru actualul război, Covid și agitația climatică?

Quellen / Sources:

Jeannette Rankin

https://de.wikipedia.org/wiki/Jeannette_Rankin

<https://fee.org/articles/woodrow-wilson-made-the-world-unsafe-for-democracy/>

<http://www.roosevelthouse.hunter.cuny.edu/seehowtheyran/portfolios/1940-fdrs-third-presidential-campaign-fdr-a-third-term/>

<https://constitutioncenter.org/blog/on-this-day-jeanette-rankins-history-making-moment>

Zwischenfall Tonkin

<https://de.wikipedia.org/wiki/Tonkin-Zwischenfall>

Autor / Author: hm